

LV.

Forslag til Lov

om

Tillæg til Lov om Lodsvæsenet af 13. Juni 1879.(Fremsat i Folketinget den 11. December 1902 af Marineminister *Jöhnke*.)

I.

Paragrafferne 31 og 32 i Lov om Lodsvæsenet af 13. Juni 1879 bortfalde, og i Stedet indsættes følgende Paragraffer:

§ 31.

Betalingen for de Lodsninger, som Lodserne efter de vedkommende Reglementer ere pligtige at foretage, erlægges efter de til enhver Tid gældende, af Ministeren approberede Takster, der udarbejdes efter Skibenes Drægtighed (i Brutto Register Tons) og Dybgaaende, den lodsede Væjlængde og Farvandets større eller mindre Vanskelighed, saaledes at Betalingen kan fastsættes forholdsvis højere for Skibe, hvis Dybgaaende nærmere sig det største, hvormed et Farvand kan besejles.

Ministeren er bemyndiget til at tilstaa Nedsættelse i Lodsbetalingen for Skibe, der ere i regelmæssig Fart.

Den ved Taksterne fastsatte Betaling for Lodsernes Landsætning og Hjemrejse er for hver af de paagældende Lodsninger ens for alle Skibe uden Hensyn til Drægtighed og Dybgaaende.

I Tiden fra 1. Oktober til 31. Marts, begge Dage medregnede, forhøjes Lods-pengene med ca. $\frac{1}{3}$. Naar en Del af en Lodsning falder inden for dette Tidsrum, beregnes Vintertakst for hele Lodsningen.

Under Bugsering betragtes saavel det bugserende Skib som de bugserede Skibe, Pramme, Lægtene e. l. som et samlet Hele med Hensyn til Lodsbenyttelse og Lods-betaling, og saafremt et af Skibene e. l. benytter Lods, betales Lodspenge for alle. Dog skal der ikke betales Lodspenge for det bugserende Skib, saafremt det er et Dampskib, der driver Bugsering som Hovederhverv.

Under Bugsering i Lodsfarvand skal Lodsernes Eneret til Lodsning anses for at være krænket, saafremt Navigeringen af begge Skibe ikke er ledet fra det bugse-rede Skib, og der vil da kunne gøres Ansvar gældende i Henhold til §§ 12 og 13.